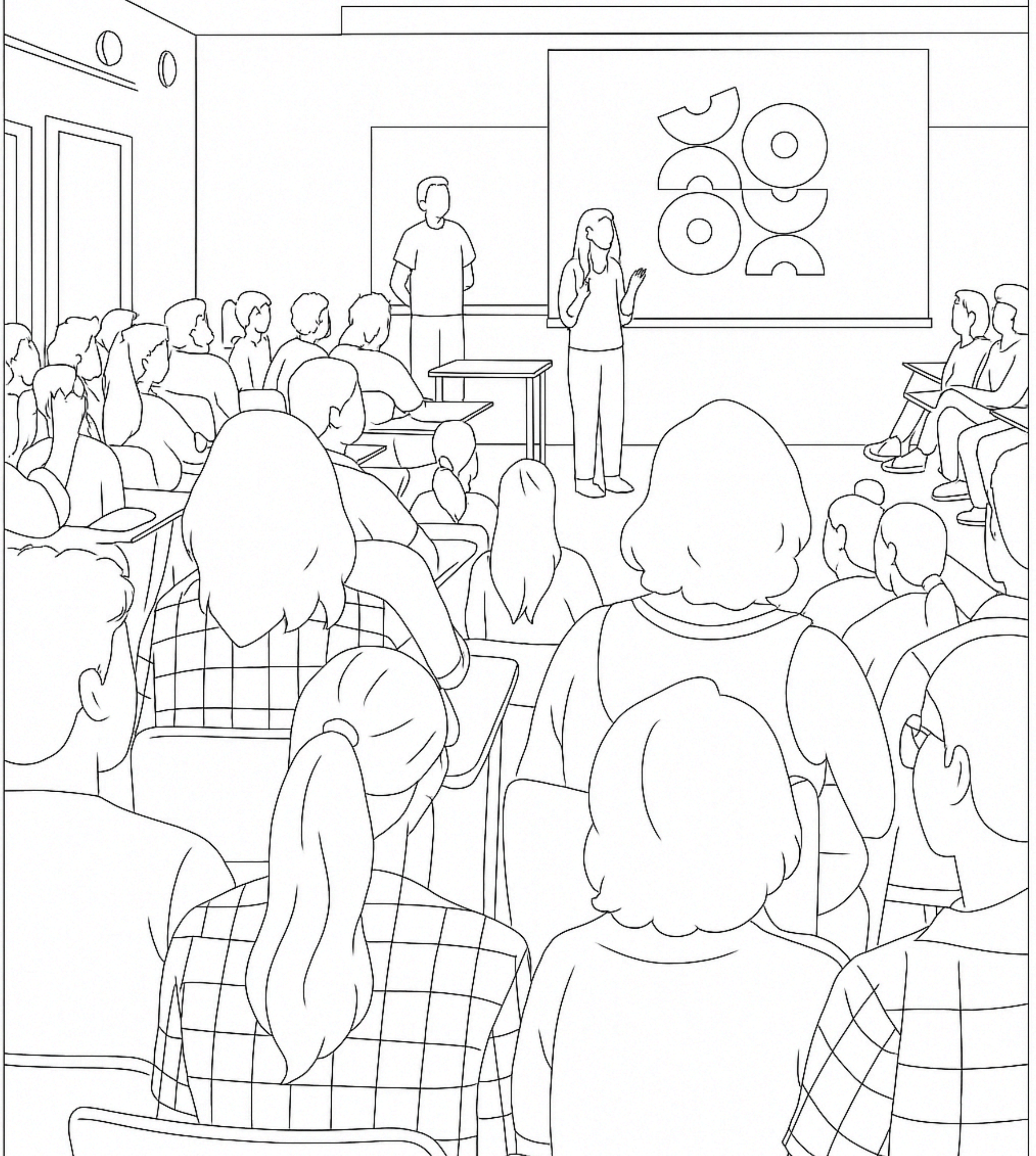

חושב"ן | חינור וחינוך

חבורת צביעה בצבעי הקסט

אירועים היסטוריים בקהילה הגאה

סדנה של חוש"ן בתוך כיתה

ארגון חוש"ן מקיים סדנאות בכיתות בבתי ספר בכל רחבי הארץ כבר יותר מעשרים שנים! סדנאות של חוש"ן בבתי הספר הן הזדמנות חשובה לשיח אמיתי על זהות, שייכות וקבלה של הקהילה הלהט"בית. כשמגיעים לכיתה מנחים ומנחות מהקהילה הגאה ומשתפים בסיפור האישי שלהם, זה עוזר לשבור סטיגמות ולקרב לבבות. זה לא רק מרגש - זה גם מחנך. בסביבה שבה כל תלמיד ותלמידה מרגישים בטוחים להיות מי שהם, לכולנו קל יותר ללמוד, לגדול, ולהרגיש חלק. בגלל זה חשוב שכל כיתה בארץ תעבור סדנה כזו - כדי ליצור חברה שמכבדת את כולם.

נעימים ונעמות, 1979

בקיץ 1979 התקיים בישראל כנס בינלאומי של הומואים ולסביות יהודים. כמה בתי מלון סירבו לארח את המשתתפים כי פחדו שיאבדו את תעודת הכשרות שלהם – אז הכנס התקיים במקומות אחרים. בעקבות זה, קבוצת פעילים מהקהילה הגאה קיימה מסיבת עיתונאים ודרשה דבר פשוט: שיכירו בזכותם לחיות, לאהוב ולהיות מי שהם – בלי בושה. הם ביקשו שיפסיקו להתייחס אליהם רק דרך נושאים מיניים, ובמקום זה קראו לעצמם "נעימים ונעמות". אחר כך הם ארגנו צעדה קטנה בכיכר מלכי ישראל (היום כיכר רבין), עם שלטים כמו "לא עוד חיים כפולים" ו"זכותנו לחיות ולאהוב בגלוי". זו הייתה ההפגנה הגאה הראשונה בישראל – ורבים רואים בה את מצעד הגאווה הראשון בארץ.

דנה אינטרנשיונל זוכה באירוויזיון, 1998

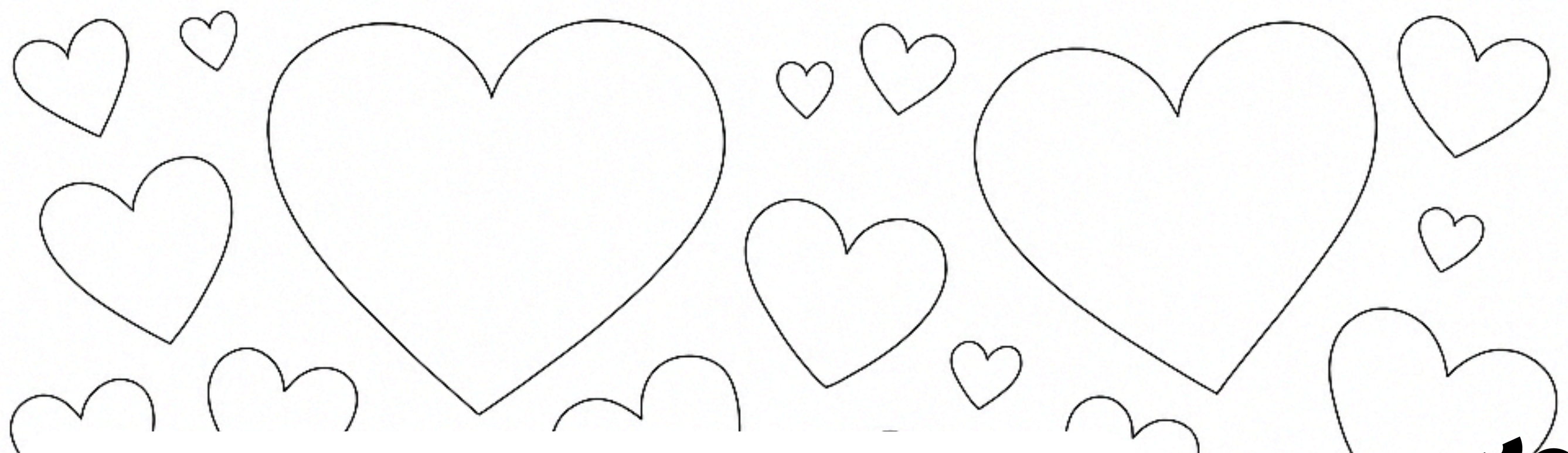
דנה אינטרנשיונל היא זמרת ישראלית וטרנסג'נדרית, שפרצה דרך בעולם המוזיקה והלהיט"ב. בשנת 1998 היא ייצגה את ישראל באירוויזיון עם השיר "דיווה" – זכתה במקום הראשון. זו הייתה הפעם הראשונה בהיסטוריה שזמרת טרנסית זוכה באירוויזיון, ובכך הפכה דנה לסמל עולמי של שינוי, אומץ ושוויון. הזכייה שלה עוררה גאווה עצומה בקהילה הגאה בישראל ובעולם, והראתה שייצוג להט"בי יכול לעמוד על במות מרכזיות, לזכות באהבת הקהל – ולעשות היסטוריה. הרגע שבו עלתה לבמה עם שמלת הנוצות הצבעונית הפך לסמל של ניצחון להיות מי שאת, בלי להתנצל.

מצעד הגאווה הראשון בתל אביב התקיים בשנת 1998, והיה מצעד קטן וצנוע שבו השתתפו כמה מאות אנשים בלבד. הוא נולד מתוך רצון של הקהילה הלהט"בית בישראל לדרוש שוויון זכויות, להפסיק את ההסתרה והבושה, ולהיות נוכחים ומוכרים במרחב הציבורי. מאז עברו הרבה שנים, והמצעד הפך לאירוע עצום - חגיגת ענק צבעונית ומלאת שמחה, שנחשבת היום למצעד הגאווה הגדול ביותר במזרח התיכון. משתתפים בו עשרות אלפי אנשים מהארץ ומהעולם, ומתקיימות בו הופעות, תהלוכות, מסיבות ודוכנים. אבל גם כשיש מסיבה - המצעד ממשיך לשאת מסר חשוב: שלכל אחת ואחד מגיע לחיות בביטחון, באהבה ובשוויון - בלי לפחד ובלי להתנצל.

מצעד הגאווה הראשון בתל-אביב, 1998

בשנת 2005 קבע בית המשפט העליון תקדים חשוב: טל ואביטל ירוס-חקק, זוג נשים שחיו יחד וגידלו שלושה ילדים, יוכלו לאמץ זו את ילדיה של זו ולהפוך לשתי אמהות חוקיות לכל ילד. עד אז, רק ההורה הביולוגי נחשב חוקי, גם אם בפועל שתי הנשים גידלו את הילדים יחד מהיום הראשון. בית המשפט קבע שטובת הילד היא החשובה ביותר – ואם לילד יש שתי אמהות, גם החוק צריך להכיר בזה. ההחלטה הזו הייתה צעד משמעותי בדרך לשוויון זכויות עבור משפחות להט"ב בישראל, והשפיעה גם על חוקים ומדיניות בעתיד.

בג"ץ ירוס-חקק, 2005

וויגסטוק, 1998

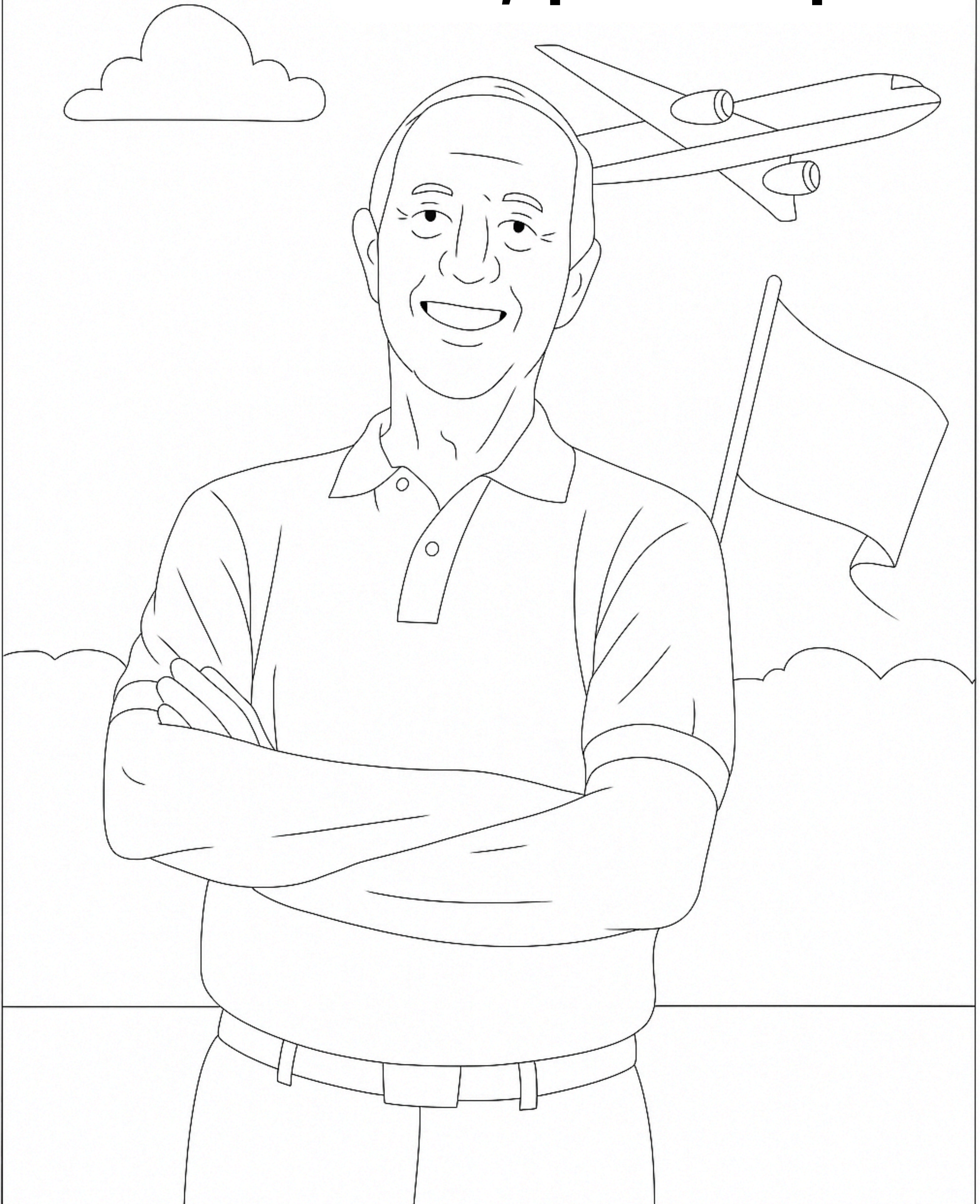
וויגסטוק הוא אירוע להט"בי צבעוני ומרגש, שהתקיים בישראל בין השנים 1995 ל-2002, וחזר שוב ב-2010. באירועים השתתפו עשרות אמני דראג ונערכו הופעות חגיגיות שכולן נועדו לגייס כסף למאבק באיידס ולחזק את קהילת הלהט"ב. בשנת 1998, אחד מאירועי וויגסטוק הופסק באלימות על ידי המשטרה בתל אביב, בטענה שהוא מפריע לשכנים ומחלל שבת. המפגינים מחו, חסמו כבישים, והמשטרה הגיבה בכוח. שוטרים אף לבשו כפפות מחשש להידבקות - דבר שזעזע רבים, כי הוא ביטא יחס מפלה כלפי הקהילה הגאה, כאילו היא מסוכנת. האירוע הזה נחשב לרגע חשוב בהיסטוריה של מאבק הלהט"ב בישראל, ויש מי שמשווים אותו למהומות סטנוול - סדרת מחאות שפרצו בניו יורק בשנת 1969 נגד התעמרות המשטרה, ונחשבות לרגע שבו התחיל המאבק הגאה בעולם.

עד שנת 1988, יחסים רומנטיים או מיניים בין שני גברים או שתי נשים היו נחשבים לעבירה פלילית בישראל – לפי חוק ישן מהתקופה הבריטית. למרות שבמשך שנים החוק כמעט לא נאכף, הוא שימש כדי להפלות, להשפיל ולהרתיע אנשים מהקהילה הגאה. חברת הכנסת שולמית אלוני נאבקה לשנות את זה, וב-22 במרץ 1988 הצליחה, ביחד עם חבר הכנסת אוריאל לין, להעביר תיקון לחוק שביטל את הסעיף האוסר על משכב זכר. זו הייתה נקודת מפנה בהיסטוריה של זכויות להט"ב בארץ, ואחד הצעדים הראשונים שתרמו ליציאה של הקהילה הגאה מהשוליים – אל מרכז הבמה החברתית והפוליטית.

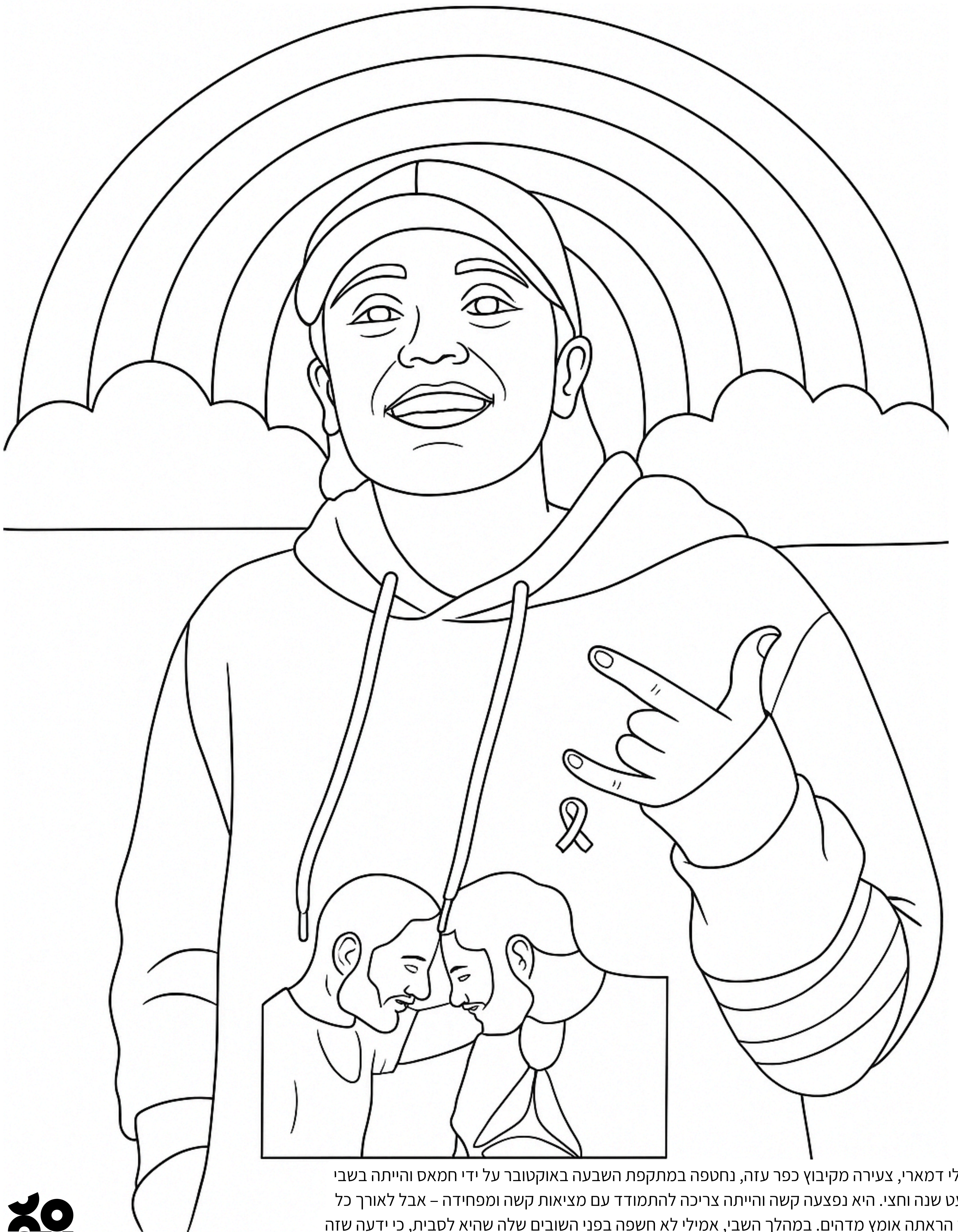
**שולמית אלוני על רקע הכנסת
ביטול איסור משכב זכר
ואישה שלא כדרכה, 1988**

בג"ץ דנילוביץ', 1994

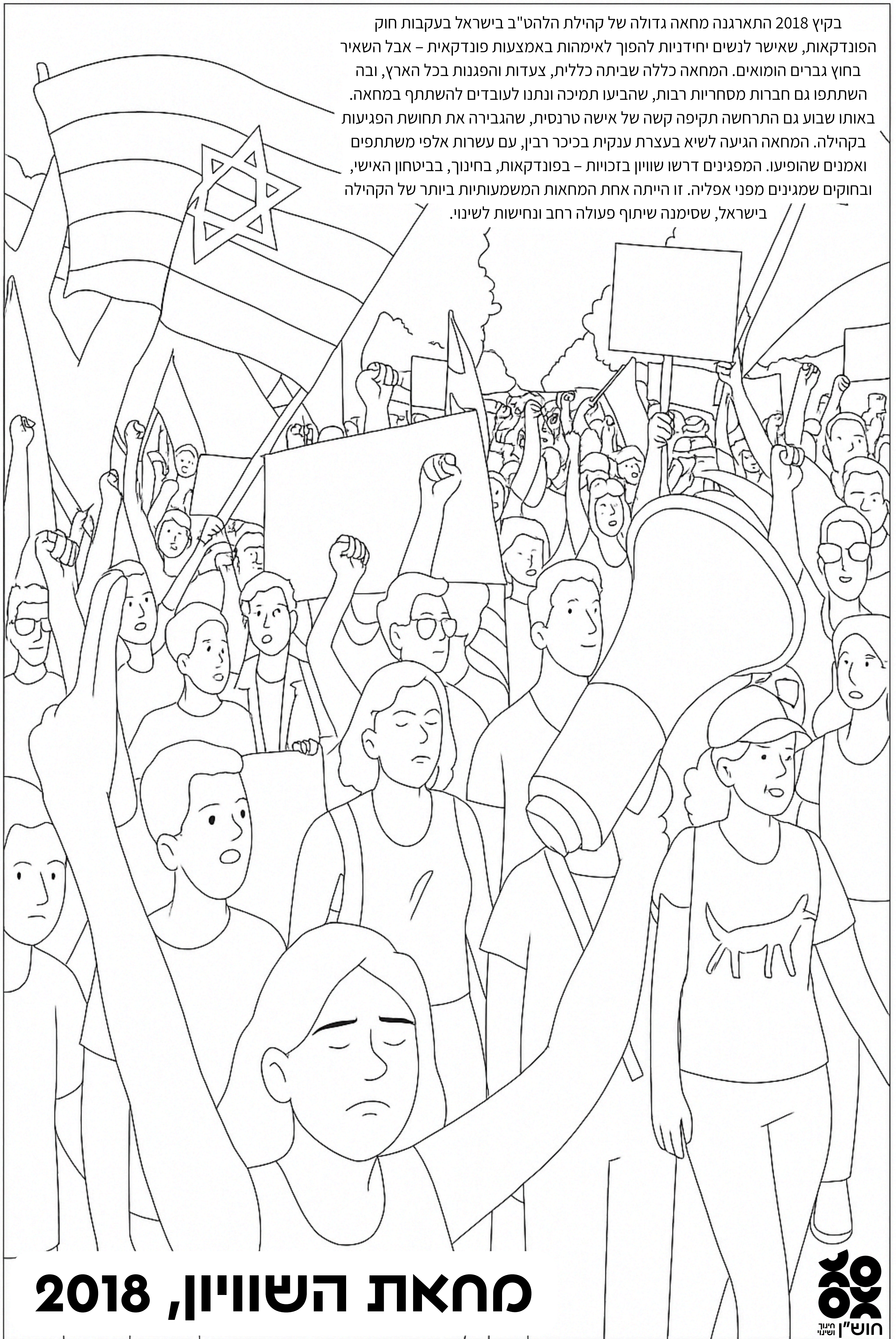
בשנת 1994 קבע בג"ץ לראשונה שאסור להפלות אנשים בגלל הנטייה המינית שלהם במקום העבודה. זה קרה כשיונתן דנילוביץ', דייל באל על, ביקש שכמו כל עובד עם בן או בת זוג – גם בן הזוג שלו יקבל כרטיס טיסה חינם. החברה סירבה, והוא פנה לבית המשפט. השופטים קבעו שזו אפליה, ושאין סיבה שזוגות חד-מיניים יקבלו פחות זכויות במקומות העבודה מזוגות הטרוסקסואלים. זה היה רגע חשוב בדרך לשוויון לקהילה הלהט"בית בישראל, והיום הרבה זכויות של זוגות גאים מוכרות גם בלי חוק מיוחד – בזכות פסקי דין כמו זה.

אמילי תהילה דמארי יוצאת משבי החמאס, 2025

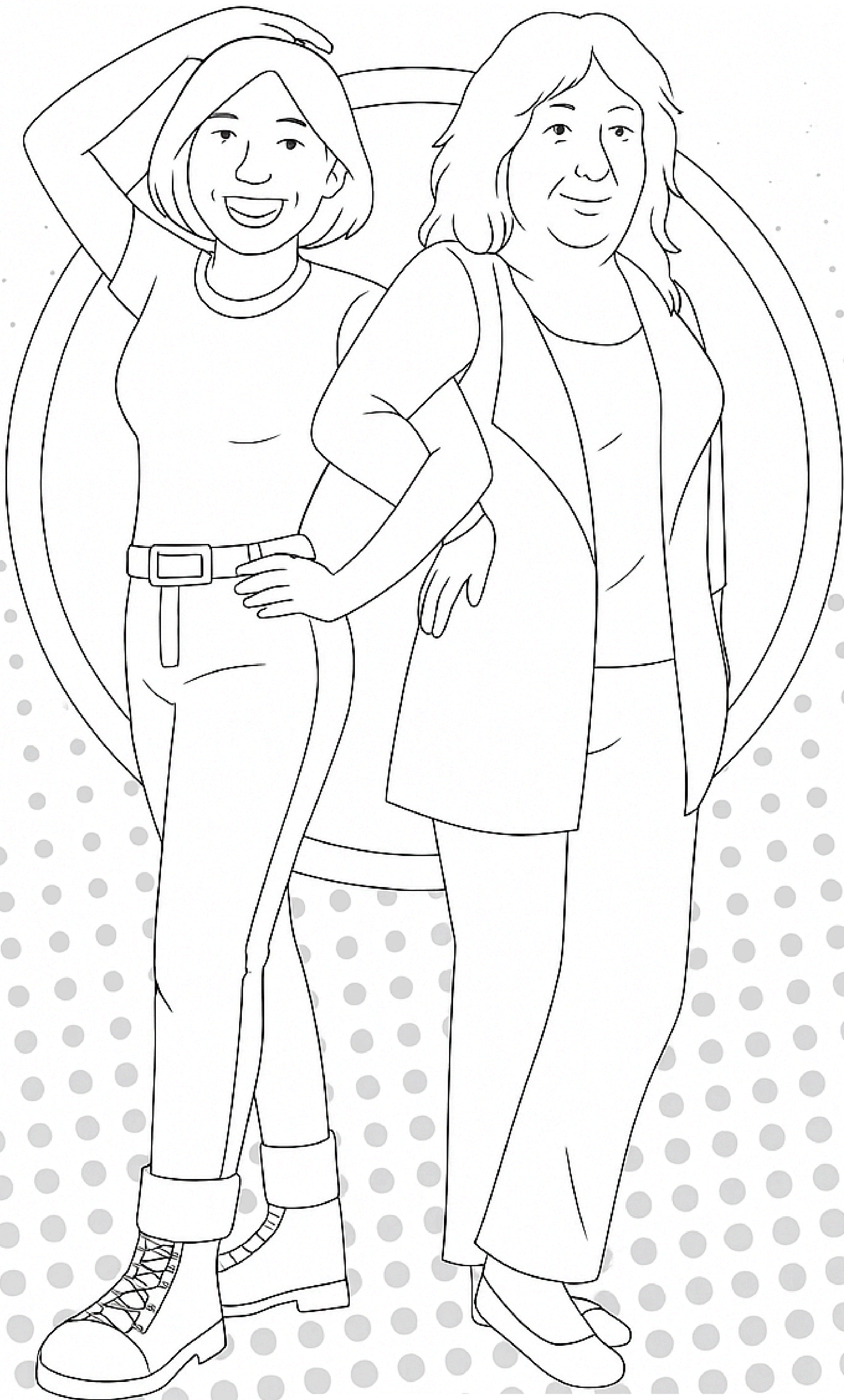
אמילי דמארי, צעירה מקיבוץ כפר עזה, נחטפה במתקפת השבעה באוקטובר על ידי חמאס והייתה בשבי כמעט שנה וחצי. היא נפצעה קשה והייתה צריכה להתמודד עם מציאות קשה ומפחידה – אבל לאורך כל הדרך הראתה אומץ מדהים. במהלך השבי, אמילי לא חשפה בפני השוטים שלה שהיא לסבית, כי ידעה שזה עלול לסכן אותה אפילו יותר. כשחזרה מהשבי, היא הפכה לדמות מעוררת השראה, לא רק בגלל מה שעברה, אלא גם בגלל האופי המיוחד שלה, הנחישות והאמת שלה. אמילי מזכירה לנו שלהט"ב הם חלק מהחברה בכל מקום – גם במצבים הכי קשים. כשהיא בוחרת להיות מי שהיא בגאווה, זה נותן כוח לאחרים. ות להיות עצמם, ועוזר להילחם בלהט"בופוביה ולבנות חברה שוויונית ומקבלת יותר.

בקיץ 2018 התארגנה מחאה גדולה של קהילת הלהט"ב בישראל בעקבות חוק הפונדקאות, שאישר לנשים יחידניות להפוך לאימהות באמצעות פונדקאית - אבל השאיר בחוץ גברים הומואים. המחאה כללה שביתה כללית, צעדות והפגנות בכל הארץ, ובה השתתפו גם חברות מסחריות רבות, שהביעו תמיכה ונתנו לעובדים להשתתף במחאה. באותו שבוע גם התרחשה תקיפה קשה של אישה טרנסית, שהגבירה את תחושת הפגיעות בקהילה. המחאה הגיעה לשיא בעצרת ענקית בכיכר רבין, עם עשרות אלפי משתתפים ואמנים שהופיעו. המפגינים דרשו שוויון בזכויות - בפונדקאות, בחינוך, בביטחון האישי, ובחוקים שמגינים מפני אפליה. זו הייתה אחת המחאות המשמעותיות ביותר של הקהילה בישראל, שסימנה שיתוף פעולה רחב ונחישות לשינוי.

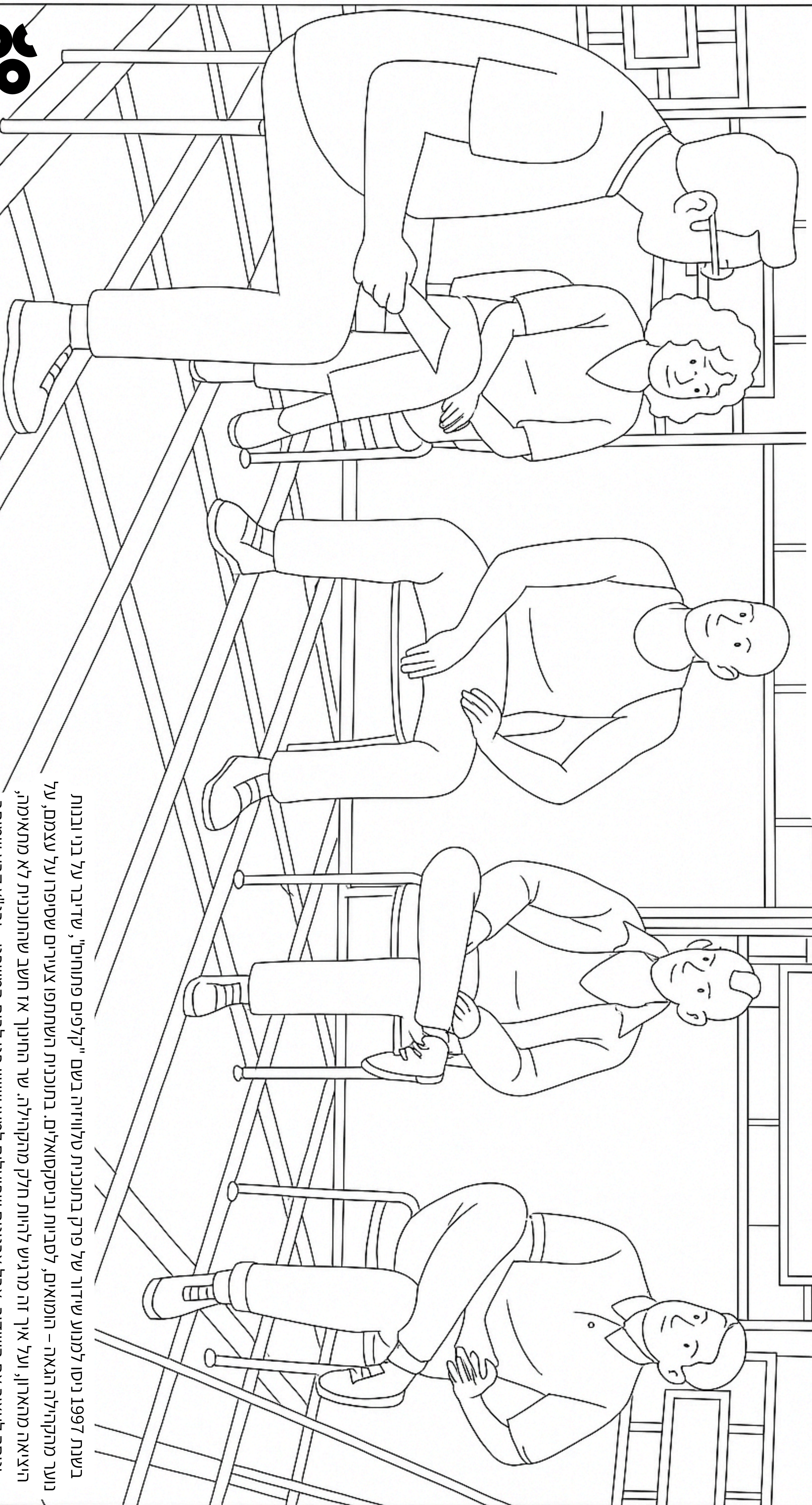
מחאת השוויון, 2018

גילה גולדשטיין וננסי שניידר

גילה גולדשטיין וננסי שניידר היו שתיים מהנשים הטונסג'נדריות הראשונות והאמיצות ביותר שפעלו בישראל. בתקופה שבה כמעט אף אחד לא דיבר על זהות מגדרית, הן העזו לחיות את חייהן כפי שהן באמת - ולהילחם על מקום וביטוי לקהילה הטונסג'נית. גילה הייתה שחקנית, זמרת ורקדנית, שנאלצה להתמודד עם טונספוביה קשה, אך למרות הכול הפכה לדמות מרכזית ולסמל בקהילה. גם ננסי, שהייתה מעצבת אופנה, אמנית וזמרת, נחשבה פורצת דרך וזכתה להכרה כאחת מהאייקוניות הלהט"ביות הראשונות בארץ. שתיהן סללו דרך עבור טונסג'ניות וטונסג'נים בישראל - והפכו לדמויות מפתח בהיסטוריה של הקהילה הגאה.

בג"ץ קלפיים פדיונים, 1997

בשנת 1997 ניסו למנוע שידור של פרק בתוכנית טלוויזיה בשם "קלפים פתוחים", שדיבר על בני ובנות נוער מהקהילה הגאה - הומואים, לסביות וביסקסואלים. בתוכנית השתתפו צעירים שסיפורו על עצמם, על היציאה מהארון, ועל איך זה מרגיש להיות חלק מהקהילה. שר החינוך אז חשב שהתוכנית לא מתאימה, וניסה לעצור את השידור. אבל ארגונים שפעלים למען שוויון פנו לבית המשפט - ובג"ץ קבע שמותר לשדר את התוכנית, כי חשוב לדבר בפתיחות ובכנות על נושאים כאלה, ולא להסתיר או להשתתף. השופטים אמרו שחינוך טוב הוא חינוך שפותח את הראש והלב - ומכבד כל אדם כפי שהוא.

נשים להט"ב בתרבות

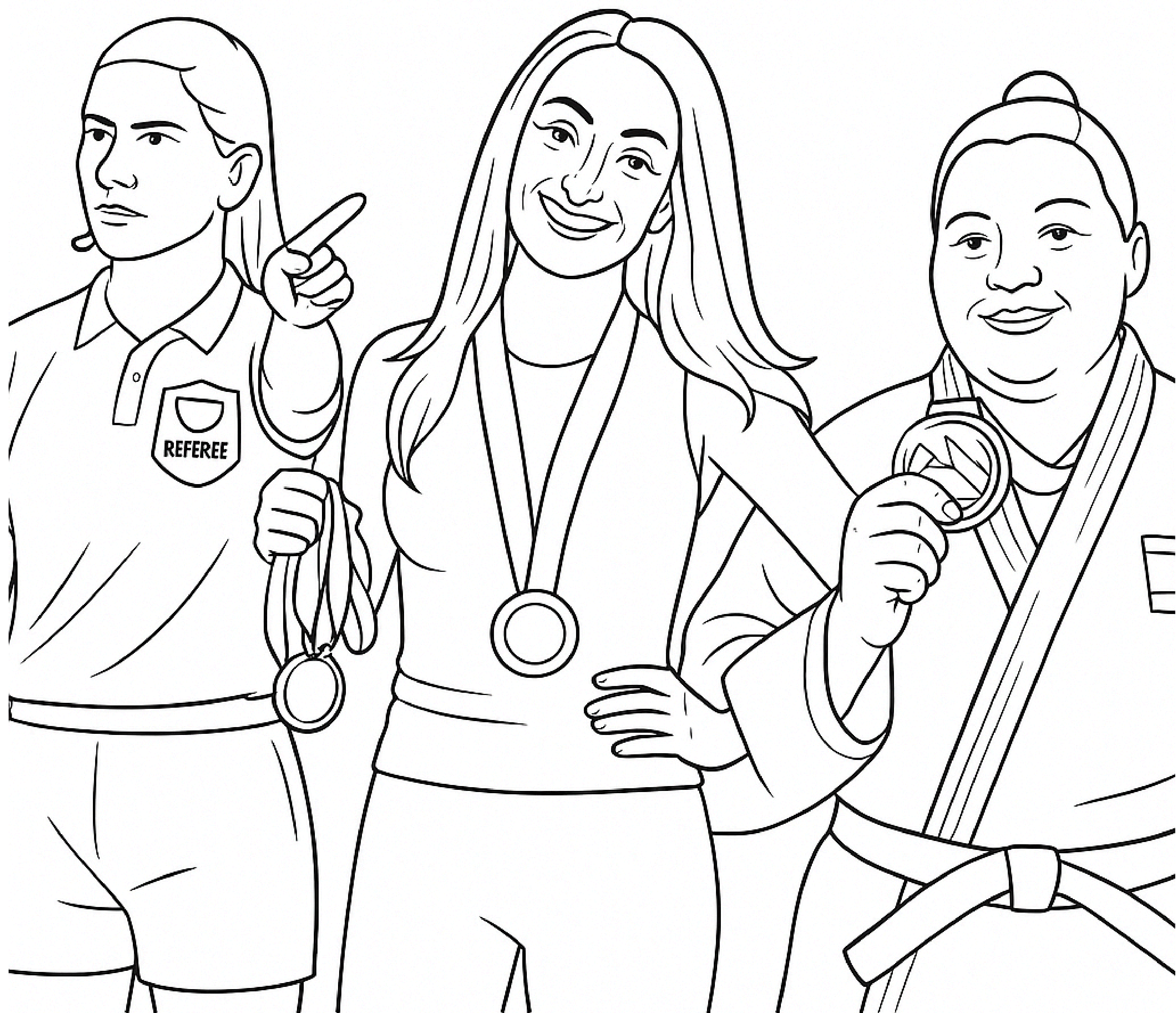
בשנים האחרונות, הקהילה הלהט"בית תופסת יותר מקום בתרבות הישראלית - בטלוויזיה, במוזיקה, בקולנוע ובספרים. ייצוג להט"ב עוזר לנערים ונערות להרגיש שהם לא לבד, שיש להם מקום ובמה גם במיינסטרים. דמויות גאות בסדרות, זמרים גאים על הבמות ואפילו שירים שמדברים על אהבה בין בני אותו מין - כל אלה משנים לאט לאט את החברה. זה נותן כוח לאנשים להיות מי שהם, ומעודד קבלה, הכלה ושוויון. התרבות היא מראה של החברה, וכשיש בה מקום לכולם - זה סימן שאנחנו מתקדמים. בתמונה ניתן לראות את קורין אלאל שהלכה לעולמה השנה, אורנה בנאי, ליהי טולדנו ויהודית רביץ.

גברים להט"ב בתרבות

בשנים האחרונות, הקהילה הלהט"בית תופסת יותר מקום בתרבות הישראלית - בטלוויזיה, במוזיקה, בקולנוע ובספרים. ייצוג להט"בי עוזר לנערים ונערות להרגיש שהם לא לבד, שיש להם מקום ובמה גם במיינסטרים. דמויות גאות בסדרות, זמרים גאים על הבמות ואפילו שירים שמדברים על אהבה בין בני אותו מין - כל אלה משנים לאט לאט את החברה. זה נותן כוח לאנשים להיות מי שהם, ומעודד קבלה, הכלה ושוויון. התרבות היא מראה של החברה, וכשיש בה מקום לכולם - זה סימן שאנחנו מתקדמים. בתמונה ניתן לראות את אסי עזר ובן זוגו אלברט (והכלב החמוד שלהם!), רן דנקר, עדן חסון ושחר טבור.

להט"ב בספורט

ייצוג של להט"ב בספורט הוא דבר חשוב ומשנה חיים. כשאנחנו רואים ספורטאיות וספורטאים מהקהילה הגאה מצליחים, מופיעים בטלוויזיה או משתתפים בתחרויות – זה נותן כוח, תקווה ודוגמה לאחרים. וזהו שעדיין לא מרגישים. וזה בנוח עם מי שהם. זה מראה שאין דבר כזה "לא מתאים לספורט", ושהזהות המינית או המגדרית שלך לא צריכה להגביל אותך. כשאנשים רואים דמויות להט"ב גלויות בתחום כל כך מרכזי כמו ספורט, זה עוזר להפחית להט"ב בפוביה ולשבור סטריאוטיפים. זה מזכיר לכולנו שלהט"ב הם חלק בלתי נפרד מהחברה, גם על המגרש וגם מחוץ לו. בתמונה מופיעות הספורטאיות המעולות ירדן ג'רבי הג'ודוקא, רז הרשקו הג'ודוקא וספיר ברמן שופטת הכדורגל.